

Bir Varmış Bir Yokmuş
Masal Ülkesi

Tembel Kız

Bir zamanlar, Banu adında küçük bir kız yaşarmış.

- ❖ Banu, anne babasının tek çocuğuymuş. Annesiyle babası, Banu'nun yorulmasını hiç istemezlermiş. "Su içeceğim." dese hemen getirir, yemeğini yatağında yedirir, çoraplarını ayağına giydirir, ne isterse verirlermiş.

Günler geçmiş, Banu büyümüş. Her işini annesi babası yapıyormuş. Bu yüzden Banu, hiçbir iş öğrenememiş. Yerinden kalkmaya üşenir olmuş. Yakındaki bir şeyi almak için bile "gelberi" adı verilen, ucu çengelli bir sopa kullanıyormuş. Hiç hareket etmediği için de her geçen gün biraz daha şişmanlıyormuş.

Aradan yıllar geçmiş. Banu evlenecek yaşa gelmiş. Banu'nun anne ve babası, onu bir avcı ile evlendirmişler.

Bir gün Banu'nun eşi, bir ördek avlayıp eve getirmiş. Ördeği yıkamış, temizlemiş, ocağa koymuş.

Bu sırada, heybesini bir ağacın altında unuttuğunu fark etmiş. Telaşla dışarı çıkıp heybeyi almaya gitmiş.

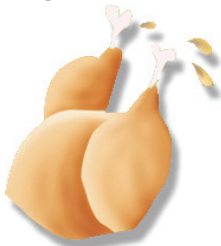

Çok geçmeden kapıya bir dilenci gelmiş. Banu'ya seslenmiş. "Çok açım, ne olur birazcık ekmek verin." demiş.

Banu, yerinden kalkmaya üşenmiş. Dilenciye "Ekmek mutfakta, gidip al." demiş.

Dilenci, "Hiç böyle şey görmedim." diye düşünerek mutfağa gitmiş. Ekmeği alırken ocakta kaynayan ördeği görmüş.

Hemen ördeği almış, heybesine saklamış. Ayağındaki çarıkları çıkarıp kazanın içine atarak mutfaktan çıkmış.

Evden ayrılırken Banu'ya bir türkü söylemiş:
Ekmeği aldım giderim,

Sana teŖekkür ederim,
Senin gaga benim torbada,
 Benim çarık senin çorbada,
Sen yat kaba yatak yorgan içinde,
Ben yerim gagayı orman içinde."
Sonra çıkıp gitmiş. Banu bu türkünden hiçbir
Ŗey anlamamış.

Çok geçmeden, Banu'nun kocası geri gelmiş. Yemek
yemek için mutfağa gitmiş. Bir de bakmış ki ördek ka-
zanda yok. Onun yerine çarıklar kaynayıp duruyor.

 Hemen hanımının yanına gitmiş. "Ben yokken biri geldi
mi?" diye sormuş. Banu olan biteni anlatmış. Dilencinin
söylediğı türküyü tekrar etmiş.

İşte o zaman avcı, Banu'ya dilencinin ördeğı çaldığını, bu
yüzden öyle bir türkü tutturduğunu söylemiş. Banu, bunu
duyunca çok üzölmüş. O günden sonra bir daha tembellik
yapmamış. Ömrünün sonuna kadar mutlu mutlu yaşamış.

Sorular

1 Banu neden tembel bir kız olmuştur?

- a. Annesi ve babası onun her işini yaptığı için.
- b. Şişman olduğu için
- c. Yürüyemediği için

2 Tembel kızı kiminle evlendirmişler?

- a. Tembel biriyle
- b. Avcıyla
- c. Dilenciyle

3 Banu'nun eşi için ne söylenebilir?

- a. Tembel
- b. Çalışkan
- c. Şımarık

4 Dilenci mutfaktan ne çalmış?

- a. Ekmek
- b. Çarık
- c. Ördek

5 Banu, neden dilenciye mutfığa göndermiş?

- a. Ekmek az olduğundan
- b. Yerinden kalkmaya üşendiğinden
- c. Dilenciye tanıdığından

Akıllı Kuzu

Bir zamanlar bir çoban, her sabah koyunlarını ormana getirir otlatırmış. Sürüsü bir hayli kalabalıkmış. Koyunlar ormana gelir gelmez, etrafa yayılır, taze ve yeşil otlardan yemeye başlarmış. Üç tane köpek, sürünün yanından hiç ayrılmaz, sürüyü tehlikeli hayvanlardan korurmuş. Çoban da koyunlarını gözetirmiş.

Bir gün, kuzucuklardan biri, ormanın yeşil otlarında oynarken nasıl olmuşsa olmuş, sürüden uzaklaşmış.

Bir süre sonra arkasına dönmüş bakmış ki ne görsün? Etrafında kimsecikler yokmuş. Ne koyunlar ne köpekler ne de çoban...

Kuzucuk, kaybolduğunu anlamış.

Oraya koşmuş, buraya koşmuş. Ama sürüyü bir türlü bulamamış.

Tam bu sırada karşı tepeden, korkunç bir kurdun kendisine doğru geldiğini görmesin mi?

Zavallı kuzunun kalbi küt küt atmaya başlamış. Ne yapacağını şaşırılmış. Bu sırada az ötede bir kaval görmüş. İşte o anda aklına parlak bir fikir gelmiş. Kurda seslenmiş,

“Biliyorum, sen şimdi beni yakaladın. Ama senden bir isteğim var.” demiş.

“Ne isteyeceksin bakalım ufaklık?” diye sormuş.

“Kaval çalmanı istiyorum. Kaval çal da eğleneyim. Yoksa çalmasını bilmiyor musun?”

Kurt, gururlanmış,

“Ben mi? Kaval çalmasını bilmez miyim? Bilirim tabii. Çalayım da gör.” demiş.

Kuzucuk az ötedeki ağacın altını göstermiş,

“Bak, şurada bir kaval var. Herhâlde birisi düşürmüştü. Hadi al da çal bakalım.” demiş.

Kurt, kuzunun bu sözlerine kanmış. Almış kavalı ve başlamış çalmaya...

Kurt çalmış, kuzu neşe içinde oynamış. Kuzu oynamış, kurt çalmış.

Derken çok uzaklardan, kaval sesini çobanın köpekleri duymuşlar. Bu sesin nereden geldiğini merak etmişler. Ormanın içinde araya araya bulmuşlar. Bakmışlar ki bir kurt, kuzucuğun yanında kaval çalıyor. "Bak bizim akıllı kuzuya." diye düşünmüşler ve hemen kurdun üstüne yürümüşler.

Kurt, köpekleri görünce neye uğradığını şaşırmış. Kavalı attığı gibi koşup kaçmış. Köpeklerin elinden yakayı zor kurtarmış.

İzini kaybettirince nefes nefese durmuş,

"Aaah, ah," demiş. "Benim dedem kasaptı. Onun dedesi de... Ben kasaplık yapacakken ne diye kaval çalmaya özendim? Bulduğum kuzuyu elimden kaçırdım."

Kuzucuk ise köpeklerle birlikte, annesinin yanına gitmiş.

O günden sonra kaybolmamak için annesinin yanından hiç ayrılmamış.

